

A fellebbezési tanács határozata: A fellebbezési tanács megítélése szerint, az érintett áruk leírásának megváltoztatását követően a felek 2004. június 4-i együttes levelének értelmében a felszólalást visszavonták, és ezzel az eljárás részben befejeződött. A fellebbezési tanács, a szerinte fennmaradó egyetlen eldöntendő kérdéstről a költségek vonatkozásában úgy határozott, hogy a felek kötelesek a felszólalási eljárás és a fellebbezés kapcsán felmerült díjak és saját költségeik viselésére.

Jogalapok: A hivatkozott jogalapok azonosak azokkal, amelyekre a felperes a T-466/04. sz. ügy keretében hivatkozott.

**A Bouygues SA és a Bouygues Télécom által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. november 24-én benyújtott kereset**

(T-475/04. sz. ügy)

(2005/C 69/37)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Bouygues SA, székhelye: Párizs, és a Bouygues Télécom, székhelye: Boulogne-Billancourt (Franciaország), képviseli: Louis Vogel, Joseph Vogel, Bernard Amory, Alexandre Verheyden, François Sureau és Didier Theophile ügyvédek, 2004. november 24-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

1. semmisítse meg a 2004. július 20-i C(2004)2647 bizottsági határozatot – Franciaország által az Orange és az SFR által a Universal Mobile Telecommunication System (UMTS) engedélyért fizetendő díj módosításával kapcsolatban nyújtott állami támogatás;
2. kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

*Jogalapok és fontosabb érvek:*

A jelen kereset a 2004. július 20-i C(2004)2647 fin bizottsági határozat ellen irányul, amely megállapította, hogy Franciaország az Orange France és az SFR részére nem nyújtott állami támogatást azzal, hogy utólag csökkentette azt a 4,995 milliárd eurós díjat, amelynek fizetésére a francia állam részére mindkét szolgáltató kötelezettséget vállalt a 2001. július 18-án odaítélt Universal Mobile Telecommunication System (UMTS) engedélyért. E határozat meghozatalával elutasították a felperesek panaszát.

E tekintetben emlékeztetnek arra, hogy a francia kormány két pályázatot írt ki az UMTS engedélyek odaítélésére. Az első pályázatot, amelyen az Orange France és az SFR részt vettek, 2000 augusztusában írták ki. A díj összegét engedélyenként 4,995 milliárd euróban határozták meg. A meghatározott ár miatt a Bouygues Télécom úgy határozott, hogy nem indul a pályázaton. A második pályázat kiírása keretében az engedélyért fizetendő díjat 619 millió euróra csökkentették. A Bouygues Télécom UMTS engedélyt szerzett ennek a második pályázati eljárásnak a keretében. Márpedig időközben a francia kormány úgy döntött, hogy visszamenőleg a második pályázati eljárás keretében megállapított díj összegének szintjére igazítja az első eljárásban megállapított díj összegét.

Igéypontjaik alátámasztására a felperesek mindenképp azelőtt a Szerződés 87. cikkének megsértésével érvelnek. E tekintetben azt állítják, hogy:

- A kincstárnak fizetendő díjak közbevételek, és a francia állam azzal, hogy visszamenőleg módosította az Orange és az SFR által fizetendő díjak összegét, lemondott egy likvid, esedékes és biztos követelés behajtásáról;
- Abból a megállapításból kiindulva, hogy a megtámadott határozatot a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve indokolja, a Bizottság az ügyben megkerülte a vitatott alapkérdést. E tekintetben különösen azt állítják, hogy az Orange és az SFR a francia kormány határozatának hatására időbeli előnyhöz juthatott abban a tekintetben, hogy úgy léphettek be korán az UMTS piacra, hogy közben biztosra vehették, hogy UMTS díjuk összegét lecsökkentik a második pályázat keretében követelt összegre, annak ellenére, hogy erről az első pályázat kiírásakor nem rendelkeztek;
- A szóban forgó határozat valóban befolyásolta a versenyt azzal, hogy az Orange és az SFR számára – akik már akkor erős szereplői voltak a francia mobil távközlés piacának – lehetővé tette, hogy a kibontakozó UMTS piacon is megerősítsék helyzetüket, és hogy következőképpen korlátozhatják a versenytársak belépését erre a piacra.

A felperesek továbbá úgy vélik, hogy azáltal, hogy bővebb magyarázat nélkül csupán annyit állított, hogy az UMTS engedélyek odaítélése nem hasonlítható egy piaci tranzakcióhoz, az alperes a Szerződés 230. cikkét megsértve nem indokolta kellőképpen a határozatát.

A felperesek szerint végül a Bizottság megsértette az EK 87. és 88. cikkét azzal, hogy nem e cikkek által előírt hivatalos vizsgálati eljárás keretében vizsgálta meg a szóban forgó intézkedést.

**Az Aktieselskabet af 21. November 2001 által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen 2004. december 14-én benyújtott kereset**

(T-477/04. sz. ügy)

(2005/C 69/38)

(A keresetlevél nyelve: angol)

Az Aktieselskabet af 21. November 2001, székhely: Brande (Dánia), képviseli: C. Barrett Christiansen, ügyvéd, 2004. december 14-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen.

A TDK Kabushiki (TDK Corporation), székhely: Tokió (Japán), a fellebbezési tanács előtti eljárásban szintén félként vett részt.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– semmisítse meg az OHIM első fellebbezési tanácsának az R 364/2003-1. sz. ügyben 2004. október 7-én hozott határozatát.

*Jogalapok és fontosabb érvek:*

A közösségi védjegy A felperes bejelentője:

Az érintett közösségi védjegy: A „TDK” szóvédjegy, a 25. áruosztályba tartozó áruk (ruházati cikkek, cipők, kalapárúk) tekintetében – 1214675 sz. védjegybejelentés

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogsultja:

TDK Kabushiki Kaisha

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés:

A „TDK” közösségi és nemzeti szó-, illetve ábrás védjegyek a 9. áruosztályba tartozó áruk tekintetében (hangok vagy képek rögzítésére szolgáló készülékek, stb.).

A felszólalási osztály határozata:

A lajtromozás megtagadása.

A fellebbezési osztály határozata:

A fellebbezés elutasítása.

Jogalapok:

A 40/94 tanácsi rendelet 8. cikkének (5) bekezdése a jelen ügyben nem alkalmazható.

**Az Armour Pharmaceutical Company által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen 2004. december 8-án benyújtott kereset**

(T-483/04. sz. ügy)

(2005/C 69/39)

(A keresetlevél nyelve: francia)

Az Armour Pharmaceutical Company, székhely: Bridgewater (Egyesült Államok), képviseli: Richard Gilbey ügyvéd, 2004. december 8-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen.

A Teva Pharmaceutical Industries Limited szintén fél volt a negyedik fellebbezési tanács előtt folyó eljárásban.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

1. semmisítse meg a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) negyedik fellebbezési tanácsának 2004. szeptember 7-i határozatát (R 295/2003-4. sz. ügy) és hagyja helyben a felszólalási osztály 2003. február 28-i határozatát azzal, hogy a felszólalásnak teljes egészében helyt ad;

2. kötelezze az alperest a költségek viselésére.